

Ved den røde hærens parade

Teksten er henta fra "Lenin Utvalgte Verker i 12 bind, bind 1" utgitt av Forlaget Oktober i 1977.

Tale på Den røde plass i Moskva, 7. november 1941

Kamerater i Den røde hæren og Den røde flåten, befalingsmenn og politiske instruktører, arbeidere og arbeidersker, menn og kvinner i kollektivbruka, intellektuelle, brødre og søstre bak fronten til fienden vår, dere som for ei tid er kommet under åket til de tyske røverne, våre strålende partisaner, både menn og kvinner som ødelegger etappelinjene til de tyske erobrerne!

På vegne av Sovjetregjeringa og bolsjevikpartiet vårt hilser og lykkønsker jeg dere i høve 24-årsdagen for den store sosialistiske Oktoberrevolusjonen.

Kamerater! Vi feirer i dag 24-årsdagen for Oktoberrevolusjonen under vanskelige forhold. Det lumske overfallet fra de tyske røverne og krigen som er tvunget på oss, har skapt en trusel mot landet vårt. Vi har mista ei rekke områder for ei tid. Fienden står foran portene til Leningrad og Moskva. Fienden rekna med at hæren vår ville bli splitta og at landet vårt ville synke i kne etter det første framstøtet. Men fienden rekna grundig feil. Trass i forbigående motgang slår den heltemodige hæren og flåten vår tilbake angrepa fra fienden over hele fronten og tilføyer den harde tap. Og landet vårt – hele landet vårt – er blitt organisert som en stor kampleir for, sammen med hæren og flåten vår, å gjøre nederlaget for de tyske erobrerne til virkelighet.

Det har vært dager da landet vårt var i en enda vanskeligere

situasjon. Husk 1918, da vi feira ettårsdagen for Oktoberrevolusjonen. Tre fjerdedeler av landet vårt var den gangen i hendene på utenlandske angripere. Vi hadde mista Ukraina, Kaukasus, Sentral-Asia, Ural, og Det fjerne Østen for ei tid. Vi hadde ingen allierte, vi hadde ingen rød hær – den var bare i ferd med å bli organisert – vi mangla brød, vi mangla våpen, vi mangla uniformer. Fjorten stater trua landet vårt den gangen. Men vi mista ikke motet, vi svikta ikke. Under krig og ild organiserte vi den gangen den røde hæren og omdanna landet vårt til en krigsleir. Den gangen inspirerte den store Lenin oss til krig mot de som hadde intervenert. Og hva skjedde? Vi slo angriperne, vi vant tilbake alle de områdene vi hadde tapt, vi seira.

Stillinga til landet vårt er langt bedre nå enn for 23 år siden. Nå er landet vårt mange ganger rikere enn for 23 år siden, både når det gjelder industri, levnettsmiddel og råstoff.

Nå har vi forbundsfeller, som danner en enhetsfront sammen med oss mot de tyske røverne. Nå finner vi sympati og støtte hos alle europeiske folk som er kommet under Hitler-tyranniet. Nå har vi en ypperlig hær og en ypperlig flåte som tappert forsvarer friheten og sjølstendigheten til fedrelandet vårt med livet som innsats, Vi lider ingen alvorlig skort verken på levnettsmiddel, våpen eller uniformer. Hele landet vårt, alle folkeslaga i landet vårt, støtter hæren og flåten vår, og hjelper dem med å slå de tyske fascistenes erobringshorder. Menneskereservene våre er uuttømmelige. Den store Lenins ånd og den seierrike fana hans inspirerer oss til fedrelandskrigen, nå som for 23 år siden.

Kan det være noen tvil om at vi kan og skal seire over de tyske erobrerne?

Fienden er ikke så sterk som noen forskremte intellektuelle innbiller seg. Fanden er ikke så farlig som han blir malt på veggen. Hvem kan nekte for at den røde hæren vår har fått de

oppskrytte tyske troppene til å flykte i panikk mange ganger? Hvis en ikke dømmer ut fra de skrytende erklæringene til de tyske propagandistene, men ut fra den virkelige stillinga til Tyskland, er det ikke vanskelig å forstå at de tyske fascistiske okkupantene står overfor en katastrofe. I Tyskland rår det nå sult og fattigdom. Tyskland har hatt et tap på 4 1/2 millioner soldater i de fire månedene krigen har vart. Tyskland holder på å forblø, landets jnenneskereserver skrumper inn. Det er ikke bare blant de europeiske folka som er under det tyske okkupantåket at opprørsånden brer seg, men også i sjølve det tyske folket, som ikke kan se noen slutt på krigen. De tyske okkupantene anspenner de siste kreftene sine. Det er ingen tvil om at Tyskland ikke kan klare en slik anspennelse særlig lenge. Noen måneder til, et halvt år til, kanskje et års tid – og Hitler-Tyskland kommer til å revne under vekta av forbrytelsene sine.

Kamerater i den røde hæren vår, den røde flåten, bafalingsmenn og politiske instruktører, mannlige og kvinnelige partisaner! Hele verden ser på dere som den krafta som er i stand til å tilintetgjøre røverhæren til de tyske okkupantene. De undertrykte folka i Europa som lever under åket til de tyske okkupantene ser på dere som frigjørerne sine. Dere har fått ei stolt frigjøringsoppgave. Vis at dere er denne oppgava verdig! Den krigen dere fører er en frigjøringskrig, en rettferdig krig. La de store forfedrene våre – Aleksander Nevski, Dmitri Donskoi, Kusma Minin, Dmitri Posjarski, Aleksander Suvorov og Mikhail Kutusov inspirere dere i denne krigen med sitt eksempel og heltemot! La det seierrike flagget til den store Lenin vaie over dere!

For et fullstendig nederlag for de tyske okkupantene!

Død over de tyske okkupantene!

Leve det herlige fedrelandet vårt, friheten og sjølstendigheten!

Framover til seier under Lenins fane!

Pravda, nr. 310 den 8. november 1941.